

11/12/84

Amidar

Dir, tal com es fa sovint, que el verb "medir" és un barbarisme i que en lloc de "medir" cal dir *amidar*, és la conseqüència d'una informació insuficient, pròpia d'un determinat pla o nivell de coneixements quant a la puresa i el bon ús de la nostra llengua. I, malgrat que aquesta afirmació, a causa del seu valor absolut, encloïu un greu error, no seria potser prou justificat de tornar-ne a parlar i d'intentar aclarir de nou el recte ús del verb *amidar*, si no fos perquè aquest verb continua apareixent amb un significat que no sembla que mai se li hagi atribuït preceptivament, en textos ben revisats i en publicacions que no es distingeixen pas per una extrema descurança idiomàtica. I si és que els qui ens equivoquem som nosaltres, volem dir, si els qui usen aquest verb amb els dos significats que reuneix el verb "medir" del castellà ho fan perquè sostenen, tot i que s'hagi dit sovint el contrari, que aquest doble significat és legítim, convindria sens dubte que així ho manifestessin i que ho raonessin degudament.

Per la nostra part, hem examinat de nou les definicions del verb *amidar* que indiquen els nostres principals repertoris lexicogràfics i hem comprovat que, efectivament, no admeten el verb *amidar* sinó com un verb transitiu, significant (segons el Fabra) "determinar, prendre les mides (d'alguna cosa), avaluar amb una mida (una longitud lineal)", és a dir, en frases com *amidar una habitació*, *amidar un moble*, *amidar la llargada d'una paret*, etc., sempre amb un subjecte de designació personal (el qui pren les mides). El Diccionari Alcover-Moll recull alguns casos de sentit figurat, com *amidar les costelles* (és a dir, *tapar o pegar*) o *amidar l'horror d'una cosa*, però provinent del sentit recte que hem indicat. Cal concloure'n, per tant, que frases com "Es un animal que amida trenta centímetres de llarg" o "La paret amida tres metres d'alt", que són el resultat de considerar *amidar* l'equivalent exacte de "medir", són, si no ens demostren el contrari, incorrectes i haurien d'ésser evitades. En aquests casos cal recórrer al verb *mesurar*, de significat àmplia, o bé als més usuals del llenguatge popular, *fer i tenir*: "Es un animal que fa trenta centímetres de llarg" i "La paret té tres metres d'alt".

Alguns diccionaris de barbarismes proposen *amidar* i *mesurar* per a substituir "medir", informació estrictament correcta però que, desproveïda de distincions, pot induir fàcilment a l'error que hem comentat.